

18

CINEMA
'Precious' i 'The
Lovely Bones'
encapçalen les
estrenes de la
setmana

Cultura
& oci

www.diariandorra.ad

EQUIPAMENTS | UN PROJECTE QUE ENCETA TRAJECTÒRIA

El president de l'ARCA, Joan Pieras, i el cònsol major, Josep Maria Camp, reben els dos originals cedits pel veterà dibuixant Antonio Bernal.

FERNANDO GALINDO

Simbòliques primeres pedres

Dues obres signades per Antonio Bernal posen en marxa la col·lecció d'originals del Museu La Massana Còmic, que ahir va obrir portes ■ Són dues portades de novel·les realitzades a la dècada del 1970

ALBA DORAL
La Massana

Com havia estat llargament anunciat, el Museu La Massana Còmic va engregar ahir a la tarda la seva trajectòria, provisionalment instal·lat a l'edifici de les Fontetes i amb la col·locació d'un parell de primeres pedres simbòliques: dues il·lustracions signades per Antonio Bernal que passen a formar part de la col·lecció d'originals de l'equipament, plantejat com un centre de referència sobre el novè art.

El veterà Bernal, que ha visitat el saló que se celebra cada primavera en un parell d'ocasions i que ara protagonitza la mostra que engega la trajectòria del museu, ha cedit els dibuixos originals d'un parell de portades realitzades per encàrrec d'una editorial per a una col·lecció de novel·les gràfiques. Són dos treballs realitzats a la dècada del 1970.

A canvi, el cònsol major, Josep Maria Camp, li va regalar un pin

QUÈ HAN DIT

Josep Maria Camp

CÒNSOL MAJOR

"Res no és impossible, amb imaginació, per obtenir recursos no sols de l'administració"

Antonio Bernal

DIBUIXANT

"Jo m'adormo a tot arreu, menys pintant. I encara que no m'ho demanin, dibuixo"

Joaquim Noguero

COMISSARI DE L'EXPOSICIÓ

"El còmic ja és acceptat com un mitjà no sols d'entreteniment, sinó també d'enteniment"

d'or de la parròquia i un volum que reflecteix paisatges massanencs en fotografies.

Camp va insistir en allò que s'ha estat explicant els dies previs a l'obertura: que la instal·lació obre amb voluntat de prorrogar la feina que s'ha realitzat durant els últims tretze anys amb el Saló del còmic, però amb la intenció "de crear un lloc de referència que aculli també exposicions periòdiques, però no deu dies a l'any, sinó 365".

Va admetre que potser no és el projecte inicialment pensat (l'edifici propi encara està lluny): "Li

hem posat difícil a Joan Pieras [president de l'ARCA, entitat que gestiona el centre], perquè en una època de crisi a ell també li ha arribat la retallada, però el seu equip ens ha demostrat que res no és impossible, amb il·lusió i imaginació, per obtenir recursos que no siguin només de l'administració pública".

LA MÀGIA, A L'ENTRADA

"Les portades d'Antonio Bernal eren tan atractives que resultava inevitable decebre's davant el que venia després. A les pàgines de l'interior ni Goliath era tan

musculós (...) ni Dick Turpin tan àgil." Això és el que recull un dels textos de presentació de la mostra, de Vicenç Pagès. La màgia, a la col·lecció de les Joies literàries il·lustrades de Bruguera, anava d'entrada. La mateixa màgia que hi va posar en aquelles edicions és la que l'ARCA ha volgut per a la mostra inaugural del museu, va apuntar Pieras.

Bernal va agafar també la paraula per explicar que mai no havia esperat que "això pogués passar", referint-se a ser objecte d'una exposició que ha recorregut ja diversos emplaçaments.

Dibuixar és una activitat que sempre li ha resultat fàcil i l'ha fet gaudir: "Jo m'adormo a tot arreu, menys pintant." Així que s'hi dedica quan li demanen. I quan no, per plaer.

Joaquim Noguero, comissari de la mostra, va recordar que l'autor és "omnipresent per a tota una generació". No només a través d'aquestes portades de Bruguera, tot i que va fer ben bé el 80 per cent de les d'una col·lecció molt extensa, publicada a les dècades del 1960 i 1970. També perquè era l'il·lustrador de les de sèries de novel·les tan populars com *Lafuente Estefanía*.

Noguero va explicar al Diari que el còmic viu un excel·lent moment que es plasma en la posada en marxa de centres com el massanenc. Un bon moment, atès que està rebent "reconeixement com a mitjà al qual li va costar que se'l veiés plenament adult", no tant com un mitjà "d'entreteniment, sinó també d'enteniment".